

הגורם הבסיסי של כל סבל הוא תחושת ההפרדה בקיומנו.
יש לנו מודעות המעוררת מחלוקת, אנו מרגישים את העולם כ"אני ו"לא אני", כ"שלי ו"לא שלי",
כ האנשים "שלי" ו"שלכם, הלאום "שלי ו"שלך",
בגלל ש הכל מחולק בינינו, אנו מרגישים מאיימים ע"י הזולת.
הפחד יוצר מלחמות, קונפליקטים וצורות נוספות של אלימות.

האם אנו חסרי גאולה? האם נגזר עלינו להישאר כצרות של פילוסופים פסימיסטים או כ אנשים
אפאתיים המתבוננים על החיים מהצד ומתאבלים על גורלנו המר הקולקטיבי?
לא בהכרח.

אנו כגזע אחד עומדים על סף שינוי עצום, ממצב של פירוד לאחדות. אנו נתעורר מהחושך אל האור,
מחוסר אמת לאמת. אנו נמחיש ונגשים את האחדות של כל הקיום.

למרות שכל אחד מאיתנו חי בצורה שונה, ממוקמים רחוק אחד מהשני במקום ובזמן, מבחינה
ביולוגית, רגשית ורוחנית אנו אחד.

יש רק גוף אחד. מה שקורה לבעלי חיים בים, קורה לנו גברים ונשים.
מה שקורה ליערות קורה לנו בתוך גופנו, כי הגוף שלנו כמו העצים, עשוי מאותה אדמה.
האם הגופות שלנו אינן דמויות חמר בתנועה שהוענקה להם האינטליגנציה?

מאמץ מודע לרפא את כדור הארץ יתגלה כריפוי מוחלט של הגוף שלנו.

יש רק תודעה (mind) אחת. זוהי התודעה שזרמה דרך אבות אבותינו אלינו ושתמשיך לזרום
דרך ילדינו וצאצאיהם.

העיני הקולקטיבי או הפחד הנסבל ע"י אחינו בצד אחד בעולם מתבטא כחלום בלהות למישהו אחר
בצד השני של העולם.

ההנאות והכאבים שלנו קשורים בינינו בצורה אינסופית.
אנו אחד ואין אנו יכולים יותר להמשיך ולחיות באשליית הפרדה.

יש רק מודעות אחת. אנו חיים בעולם הולוגרפי. כל ישות שמתעוררת לאחדות, משפיעה באופן
אוטומטי לאלפי אנשים ודוחפת אותם לקראת הדרך השפויה והיחידה לחוות את החיים.

כאשר חווית המציאות שלנו תשתנה אנו נמשיך לגלות דרכים חדשות לחיות ולהוב.
אנו ניצור עולם יותר טוב להווה וגם עבור העתיד.

זהו היעוד המשותף שלנו.